Tahta Çanak Hikayesi

Bilge Dede iyice yaşlanmıştı. Gözleri görmüyor, kulakları işitmiyordu. Yemeğini bile yemekte zorlanıyordu. Üstüne başına döküyor, sofrayı kirletiyordu. Bu yüzden gelini ve oğlu Bilge Dede'ye kızıyorlardı, iyi davranmıyorlardı. Evde onu tek seven, küçük torunu Selim idi. Selim, dedesine acıyor, babasıyla annesinin davranışlarına çok kızıyordu.Bir akşam yemek viveceklerdi. Dede, ekmeğe uzanayım derken, kolu tabağına takıldı ve tabağını yere düşürdü. Örtüler kirlendi. Tabak kırıldı. Gelini kızdı, bağırdı. Bilge Dede, odasına çekildi. Karnı çok açtı ama vivecek hali kalmamıstı. Ağlıyordu... Allah'a yalvarmaya başladı. "Allah'ım canımı alda kurtulayım, oğluma ve gelinime fazla daha yük olmak istemiyorum"Ertesi gün Selim'in babası eve elinde tahta çanak ve kaşıklarla geldi. Bilge Dede'yi evin bahçesindeki kulübeye taşıdılar. Artık burada kalacak yemeklerini de

burada bu tahta çanak ve kaşıklarla yiyecekti.Selim buna çok üzüldü. "Neden böyle yapıyorlardı" ki? Bir gelecek, onlar gün yaşlanacaklardı. Onların da tutmaz olacaktı. avağı Bunu annesine, babasına nasıl anlatmalıydı?Yağmurlu bir gündü. Selim'in annesi babası evdeydi. İşe gitmemişlerdi. Selim, birkaç tahta parçası getirdi. Bir bıçakla onları kesmeye, oymaya başladı. Bir yandan da annesine, babasına bakıyordu. Annesi ve babası merak

ettiler. Selim bu tahtalarla ne yapıyordu? Annesi Ali'ye sordu:

- Bu tahtalarla ne yapıyorsun Selim?
- -Tahta çanaklar yapıyorum.
- -Tahta çanakları ne yapacaksın?
- -Sizin için!
- -Bizim için mi?-Evet sizin için.

İksinin de yüzü kıpkırmızı oldu, söyleyecek tek kelime bulamadılar. Yaptıklarından

yanına varıp ondan özür dilediler.

Bilge Dede'yi tekrar yanlarına
alarak onu bağırlarına bastılar. Ve

bir arada mutlu mesut yaşadılar.

pişman oldular. Bilge Dede'nin